

Част II

Сравняване на смъртността при ваксинирани и неваксинирани

На 19 ти юни 1883 г. в своята реч пред избраната камара на Парламента (the House of Commons) сър Лион Плейфеър направи следното твърдение: „Анализ на 10 000 случая в столичните болници показва, че 45 % от неваксинираните пациенти умират , а от ваксинираните - само 15 %.“ След това показва, че подобна статистика е била публикувана в други държави. Без съмнение моите читатели ще възразят, че тези статистики, ако са верни, са безспорно доказателство за ползата от ваксинацията; и от мен се очаква да покажа, че статистиките не са верни или да се откажа от цялото дело. Аз съм готов да го направя и сега се залавям да докажа, че първо, тези графики са ненадеждни и второ, такива статистики задължително дават неверни резултати, ако не са класифицирани според възрастта на пациентите.

Процентите на ваксинираните и неваксинираните са ненадеждни

Простият факт за смъртността от едра шарка е лесно установим и е бил акуратно записван от много години.

Обаче, фактът дали покойният човек е бил ваксиниран или не, по никакъв начин не е лесно да се установи, тъй като белезите от едра шарка (която само по себе си е фатална) се сливат с белезите от ваксинация и ги заличават в най-лошия случай, а смъртта обикновено се записва, че е сред неваксинираните или сред тези, за които не е сигурно, че са били ваксинирани. Дори само по тази причина официалният регистър „ваксинирани или неваксинирани“ е напълно недостоверен и не може да бъде предмет на точно статистическо проучване¹.

Има и други причини, поради които сравнението на смъртността на тези две категории е безполезно. Смъртните случаи, регистрирани като неваксинирани, включват:

- 1) Бебета, починали преди да достигнат възраст за ваксиниране и които, следователно, нямат съответна категория сред

¹ Като пример за премълчаване на длъжностните лица по този въпрос. Не мога да намеря никакви подробности в докладите на генералния секретар, отнасящи се до ваксинираните лица, умрели от едра шарка до 1874 г. За тази година се съобщава за 270 ваксинирани хора, умрели от едра шарка. След това от години не се дава информация до 1879 г., когато тя отново е записвана. За тази и следващите години имаме 2512 ваксинирани лица, които са записани, че са умрели от едра шарка. Няколко хиляди са отбелязани като "няма информация за ваксинация". – Бел.ав.

ваксинираните, но сред които смъртността от едра шарка е най-голяма.

- 2) Деца, които са били много слаби или болни, за да бъдат ваксинирани и чиято издръжливост предполага за фатален край при което и да е тежко заболяване.
- 3) Голям и неизвестен брой от криминално проявените лица и скитниците, които се изплъзват от служителите, които извършват ваксинациите. Те често се хранят зле и живеят при най-нехигиеничните условия; следователно, те са особено склонни да страдат от епидемии от дребна шарка или други зимотични заболявания.

Чрез безразборното обединение на тези три класа, заедно с тези, които погрешно са класифицирани като неваксинирани поради заличаване на белези или друга липса на доказателства, броят на регистрираните „неваксинирани“ смъртни случаи надвишава далеч неговите истински пропорции, и сравнението с регистрираните „ваксинирани“ е напълно ненадеждно и подвеждащо.

Това не е просто извод, защото има много преки доказателства, че записите "неваксинирани" и "без информация" в докладите на главния секретар често са погрешни. Тъй като главният аргумент за ваксинацията се основава на този клас факти, трябва да се дадат няколко примера като доказателство.

- 1) Г-н А. Feltryp от Ипсуич дава случай на момче на 9-годишна възраст, което е починало от едра шарка и е записано в сертификата като "неваксинирано". С търсене в регистъра на успешните ваксинации е установено, че момчето, Томас Тейлър, е успешно ваксинирано на 20 май 1868 г. от У. Адамс. (Съфолкската Хроника, 5 май 1877 г.)
- 2) В "Бележки за епидемията на малката шарка в Birkenhead, 1877." От д-р Фрас. Вейчър, (стр. 9), намираме следното:
„Що се отнася до пациентите, приети в болница или лекувани вкъщи, тези, които са вписани като ваксинирани, показват несъмнени цикатрикси, удостоверени от компетентни медицински свидетели, а онези, които са вписани като неваксинирани, са приети неваксинирани. *Твърденията на пациентите или техните приятели, че са били ваксинирани, не били взети под внимание, а около 80% от пациентите, вписани в третата колона на таблицата („неизвестно“), са били ваксинирани в ранна детска възраст.*” (Курсивът е мой.)
- 3) Относно това важно допускане имаме следното изявление на д-р. Ръсъл в Доклад на Глазгоу, 1871-1872 г (стр.25):
"Понякога се казва, че хората са ваксинирани,

но не могат да се видят белези, много често поради изобилието на изригването на кожата. В някои от случаите на онези, които са се възстановили, инспекция преди изписването е открила ваксинални белези, понякога ,много добри‘.“

- 4) „Последната епидемия от вариола, която посети ваксинирания град Престън беше през 1877г. През месец февруари на същата година д-р Ригби (медицински служител на Съюза) изпратил доклад, в който твърди, че „от 83 пациента приети в болницата за лечение на вариола на Фулууд 73 били ваксинирани.“ Всички се възстановили, но десетимата неваксинирани пациента починали. Това беше едно дръзко и специфично твърдение, но какви се оказаха фактите след внимателно разследване проведено от два комитета? Първия документиран случай за неваксиниран пациент се оказал *реваксиниран полицаи* на име Уолтър Игън. Друг случай вписан при неваксинираните е бил дете на Мери Шорек, *което е било ваксинирано от същия медицински служител, който е вписал като неваксинирана.*

В крайна сметка 6 пациента от 10 записани като неваксинирани се оказали доказано ваксинирани, докато за трима други нямало данни и не можахме да разберем дали са ваксинирани или не.“ – извадка от писмо от г-н Дж. Суиндълхърст във вестник Уолсъл Абзървър, 21.07.1888 г.

- 5) През 1872 г. г-н Джон Пикеринг от Лийдс внимателно проучи редица случаи, вписани

като „неваксинирани“ от медицинските служители на болницата за лечение на вариола на Лийдс, проследявайки родителите, изследвайки пациентите, ако са живи, или получавайки удостоверение за ваксинация, ако са мъртви. Резултатът е, че при 6 пациенти, които са влезли като "неваксинирани" и все още живеят, са установили, че имат добри маркировки на ваксинация, докато за 9 други, които са починали, и чиито смъртни случаи са били регистрирани като "неваксинирани", са доказали, че са били успешно ваксинирани. Освен това доказано е, че 8 случая са били ваксинирани, някои от тях три или четири пъти, но неуспешно, а 4 други са били удостоверени като „негодни да бъдат ваксинирани“, но всички са били вписани като „неваксинирани“. Пълните подробности за това разследване могат да бъдат намерени в брошура на г-н Пикеринг, публикувана от Ф. Питмън, 20 г., Paternoster Row, Лондон.

- 6) Като допълнително потвърдително доказателство за неблагонадеждността на всички записи по въпроса, произтичащи от медицинските служители, следния цитат от статия за "Удостоверения за смърт" в *Медицинския преглед на Бирмингам* за януари 1874 г. е важен; курсивът е мой: - „В удостоверенията, издадени от нас доброволно и до които обществеността има достъп, едва ли може да се очаква, че медицински служител ще даде

становища, които могат да се използват против него по какъвто и да е начин. В такива случаи той най-вероятно ще каже истината, *но не цялата истина* и ще определи известен симптом на болестта като причина за смъртта. Като примери за такива случаи, в които един медицински служител би могъл да говори против себе си, ще спомена *еризипела от ваксинация* и *следоидилна треска*. Смърт от причината спомената в първия пример се случи неотдавна в моята практика, и въпреки че не аз бях ваксинирал детето, все пак в *желанието си да запазя ваксинацията от укор, пропуснах да я спомена в удостоверението за смърт*“.

Дадените вече илюстративни факти не могат да бъдат считани за изключения, особено като се има предвид голямото количество време и труд необходими, за да бъдат извадени и взети във връзка с удивителните признания на медицинските служители, за които току-що са дадени примери. Те доказват, че *не може да се разчита на официалните документи за съотношението на ваксинираните и неваксинираните сред пациентите с варола*; въпреки че, ако обикновено се следва методът на регистрация на г-н Валчър при около 80% от тези, класифицирани от главния секретар под заглавието "без информация" наистина е било заявено от техните родители или приятели, че са били ваксинирани.

Нашата болнична статистика задължително дава фалшиви резултати

Все още остава да се обмисли един още по-сериозен въпрос, който е поразително доказателство за грубите и несвършени доказателства, по които е решен важният въпрос за стойността на ваксинацията. Въпросният проблем е напълно пренебрегнат от всеки защитник на ваксинацията в Англия, въпреки че включва елементарен принцип на статистическата наука.

Този въпрос е, че докато записите в нашите болници, "ваксинирани" и "неваксинирани", не са строго верни и правилно класифицирани, може да се докаже, че истинските резултати не могат да бъдат изведени от тях.²

Необходимото сравнение обаче е направено с население от около 60 000 души, състоящо се от; длъжностните лица и работниците, наети в Имперските австрийски държавни железници, от главния лекар, д-р Леандър Джозеф Келър; и резултатите от него през годините 1872-1873 са толкова важни, че е необходимо да им се даде кратко резюме.³

² Вижте бележките в Допълнението към изригването.

³ Доклад за случаите на едра шарка (вариола) сред служителите на Императорската австрийска железопътна компания за 1873 г. Преведен от немски от г-жа Хюм-Ротери. Национална лига за борба със задължителната ваксинация.

Публикуван е още един разширен вариант на доклада на д-р Келър:

Теорията за ваксиниране: отчет на статистиката, събрана по време на епидемията от едра шарка от 1872-73 г. ; От д-р Келър, медицински директор на австрийските държавни железници. От Алфред Милнс, М.А. - Лондон: E. W. Allen, Ave Maria Lane.

- 1) Доказано е, че смъртността при пациентите от едра шарка е най-голяма през първата година от живота, след това постепенно намалява до между 15-та и 20-та година, а след това отново се покачва при старите хора; т.е следва точно същия закон като при общата смъртност.
 - 2) Смъртността от едра шарка при 2 000 случая е била 17,85%, което се съгласува със средното ниво. Смъртността при неваксинираните е била 23.20%, а при ваксинираните е била само 15.61%.
 - 3) Този резултат, очевидно толкова благоприятен за ваксинацията, е доказано, че се дължи изцяло на големия брой неваксинирани през първите две години от живота⁴ и е чисто цифров факт, напълно не свързан с ваксинацията. Това се доказва както следва: имайки предвид първо, че при всички възрасти над 2 години смъртността на ваксинираните е 13.76, а на неваксинираните 13.15 - почти същата, но с леко предимство на неваксинираните.
- Сега като се вземат предвид първите две години след раждането, смъртността се оказва, както следва:

	Ваксинирани	Неваксинирани
Първа година	60.46	45.24
Втора година	54.05	38.10

⁴ Това се отнася за Австрия. В Англия ваксинацията обикновено се прави по-рано и въпреки това в брошура озаглавена „Прости факти за ваксинирането“ от Г. Оливър, около 1872 г., беше заявено, че в болницата за лечение на едра шарка Хемпстед, - "Броят на неваксинираните пациенти до десетгодишна възраст много преобладаваше над този на ваксинираните в съответните възрасти." В болница Homerton за лечение на едра шарка през осемте години 1871-77 имаше 147 неваксинирани пациенти под 2-годишна възраст, сравнено с 20 ваксинирани, включително съмнителните случаи.

Следователно смъртността при епидемиите от едра шарка е действително *по-малка* при неваксинираните отколкото при ваксинираните бебета, и е *равна* за всички по-високи възрасти; въпреки това средната стойност на цялото е по-висока за неваксинираните, *просто поради по-голямата пропорция на неваксинираните в тези възрасти, при които смъртността си е по принцип най-голяма.*

По този начин става ясно, че всяко сравнение на смъртността от едра шарка при ваксинираните и неваксинираните, с *изключение при строго съответстващите им възрасти,* води до напълно неверни изводи.

Този любопитен и важен факт може да се направи по-лесно разбираем с пример. Нека вземем цялото население на възраст до 20 години и да го разделим на две групи - тези, които ходят на училище, и тези, които не ходят. Ако смъртността от едра шарка при тях се регистрира поотделно, ще бъде установено, че тя е много по-голяма сред тези, които не ходят на училище – сред тях главно бебета и деца твърде слаби да бъдат изпращани в училище, сред които смъртността винаги е много

голяма, толкова голяма, че един лекар с голям опит (д-р Вернън от Саутпорт) е заявил, че никога не е чул за бебе под една година да се е възстановило от едра шарка. Но ние със сигурност трябва да мислим, че човек трябва да е или глупав, или луд, за да твърди от такива статистически данни, че ходенето на училище е защита срещу болестта, и че учениците формират "защитено население". И все пак това е напълно съпоставимо с разсъжденията на онези, които привеждат по-голямата смъртност сред неваксинираните пациенти от всички възрасти и условия, като най-силния аргумент в полза на ваксинацията!

Добрите статистически данни⁵ и добрите аргументи не могат да бъдат разстроени или дори отслабени от тези, които са лоши. Сега показах, че основният аргумент, на който се основават нашите противници, се основава на напълно неподходящи статистически данни, неточни за начало и погрешно тълкувани след това. Тези, които съм използвал, от друга страна, ако не са абсолютно съвършени, са все пак най-добрите и най-надеждни, които съществуват. Оставям статистиците и хората с безпристрастна преценка да решат между тях.

⁵ Трябва непрекъснато да се настоява, че те не са добра статистика, когато категорията, която се разглежда - ваксинираните - е с голям брой случаи, за които се предполага, че не са ваксинирани срещу всички налични свидетелства. – Бел.ред.

Заклучение от Доказателствата

Резултатът от това кратко проучване може да бъде обобщен по следния начин:

- 1) Ваксинацията не намалява смъртността от едра шарка, както показва 45-годишната статистика на генералния секретар, както и смъртните случаи от едра шарка на нашите "ре-ваксинирани" войници и моряци, които са толкова многобройни, колкото тези на мъжката популация на същата възраст в някои от големите ни градове, въпреки че първите са избрани, здрави мъже, докато последните включват много хиляди, живеещи под най-нехигиенични условия.
- 2) Въпреки че е напълно безсилна за добро, ваксинацията⁶ е сигурна причина за заболяване и смърт в много случаи и е вероятната причина за около 10 000 смъртни случая годишно от пет инокулируеми болести (болести, против които поставяли ваксина) от най-ужасен и отвратителен характер, които са се увеличили до тази степен, постоянно, година след година откакто ваксинацията е наложена чрез наказателни закони!
- 3) Доказа се, че болничната статистика, показваща по-голяма

⁶ Самата операция убива много хора. Генералният секретар дава под графата на кравешка шарка и други ефекти [еризипи, и др.] от ваксинация за годините от 1881 до 1886, следните смъртни случаи на деца под една година: В страната 255 смъртни случая. В Лондон, 61. Общо за шестте години, 316.

смъртност при неваксинираните, отколкото при ваксинираните, е ненадеждна като изводите от тях се оказват непременно грешни.

Ако тези факти са верни, или поне близо до истината, налагането на ваксинация чрез глоба и лишаване от свобода на родители, които не желаят, е жесток и криминален деспотизъм, което всички истински приятели на човечеството трябва да осъждат и да се противопоставят при всяка възможност.

Такова законодателство, което касае, както в случая, нашето здраве, нашата свобода и нашият живот, е твърде сериозен въпрос, който трябва да бъде разрешен, за да зависи от неточностите на заинтересованите служители или догми на професионална клика. Някои от погрешните твърдения и част от невежеството, на което сте разчитали, са били изложени тук. Статистическите данни, на които може да се основава единствено истинско решение, са толкова отворени за вас, колкото за всеки лекар. Затова ние изискваме от вас, нашите представители, да изпълните тържествения си дълг към нас по този въпрос, като го посветите на лично разследване и старателни изследвания; и ако откриете, че основните факти

изложени тук са по същество правилни, ви призовавам да отхвърлите незабавно злото, което сте направили.

ЗАТОВА НИЕ ТЪРЖЕСТВЕНО НАСТОЯВАМЕ НЕЗАБАВНО ДА ОТМЕНИТЕ НЕЗАКОННИТЕ НАКАЗАТЕЛНИ ЗАКОНИ, С КОИТО СТЕ НИ НАЛОЖИЛИ ОПАСНА И БЕЗПОЛЕЗНА ОПЕРАЦИЯ - ОПЕРАЦИЯ, КОЯТО НЕСЪМНЕНО Е ПРИЧИНИЛА МНОГО СМЪРТНИ СЛУЧАИ, КОЯТО ВЕРОЯТНО Е ПРИЧИНАТА ЗА ПО-ГОЛЯМА СМЪРТНОСТ ОТ САМАТА ЕДРА ШАРКА, НО ЗА КОЯТО НЕ МОЖЕ ДА СЕ ДОКАЖЕ, ЧЕ Е СПАСИЛА И ЕДИН ЧОВЕШКИ ЖИВОТ.

Допълнение

В допълнение към други трудности, които срещат учениците от болничните досиета, една стои на преден план като надминаваща другите.

Д-р Уолъс спомена трудността на сравняването на ваксинираните с тези, които се наричат неваксинирани, които са смесена категория, често дори не са класифицирани по възраст. Всъщност трябва да се отбележи и един още по-голям пропуск.

Единственият правилен начин за класифициране на пациентите с едра шарка е по възраст и изригване. Изригването или състоянието на кожата е единственото научно ръководство за естеството на заболяването. Един вид на едра шарка е толкова лек, че дори лошите медицински грижи трудно могат да убият пациента – друг толкова фатален, че и най-добрите медицински грижи и умения не могат да го излекуват. Като правило тези два вида са сложени заедно без никакво разграничаване, а дори когато се дава разграничаване, често случаите не се разделят на ваксинирани и неваксинирани. В общите обобщения тази класификация се пренебрегва.

Столичните болници са в експлоатация от 1869 г. През 16-те години, които са докладвани на ръководството, оттогава са получили 53 579 случая на едра шарка за лечение. От тази общ сума, не по-малко от 41 061 са класифицирани като ваксинирани, 5 866 неваксинирани, а останалите като "съмнителни".

Смъртността на неваксинираните и съмнителните е много тежка, но това до голяма степен се дължи на съображенията отправени за хората, които са неваксинирани, които вече бяха разгледани, и които са силно подсилени от фактите, които вече са изтъкнати.

Наръчникът от 1887 г., който дава тези данни, няма "съмнителен" клас до 1880 г. Преди този период неваксинираните абсорбират всички тях.

Колкото до този съмнителен клас! Защо има някакви съмнения в класификацията? Отговорът е, че маркировките (белезите) на ваксинация са върху кожата, а кожата е най-засегнатата част на пациента в много лошите случаи. В леките случаи кожата не страда много. Белезите на ваксинация са ясно видими. Така че "добрите" белези на ваксинация със сигурност ще бъдат най-многобройни в леките случаи. Но в сливащите се случаи кожата е силно засегната. Пустулите вървят заедно и ако това

изригване е върху ваксинираната ръка никакви белези от ваксинирането няма да са видими. Никой случай обаче не се записва като ваксиниран освен ако не се види белег. Получава се така, че пациент, който сам твърди, че е ваксиниран се записва като „съмнителен“ и „твърди, че е ваксиниран“. Вече разбираме защо смъртността в тази категория е толкова тежка. Тя получава съмнителните лоши случаи, но никога съмнителните леки.

Това се потвърждава и от позоваването на най-фаталните случаи от всички - „злокачествените“. При тях кожата не се разгражда, тъй както е в сливащите се; изригването е потиснато и кръвта е отровена, но белезите от ваксинациите се виждат. От няколко доклада на медицински свръх интенденти съм събрал 66 от тези много фатални случаи. Само в 8 случая имаше "съмнения". Останалите както следва: ваксинирани, 486 лица със смъртни случаи; и неваксинирани, 167 лица със 150 смъртни случая. Нищо по-вредно за ваксинацията не би могло да бъде записано. И все пак в чисто възрастова таблица; или в таблица на ваксинирани и неваксинирани, без позоваване на състоянието на кожата, всичко това е погребано.

Вече виждаме, че в леките случаи е малко вероятно да се появи грешка по отношение на класификацията. При тях не трябва да има опасения за смъртни случаи, освен от усложнения.

Творби от същия автор

МАЛАЙСКИЯ АРХИПЕЛАГ: Земята на Оранг Ютан и Райската Птица. Разказ за пътуване, с изследвания на човека и природата. С карти и илюстрации. Трето и по-евтино издание. Crown 8vo. 7s. 6г.

"Резултатът е ярка картина на тропическия живот, който може да бъде прочетен с непоколебим интерес, и - достатъчен отчет за неговите научни заключения, за да стимулира апетита ни, без да ни отегчава от детайлите. На кратко, можем да кажем, че никога не сме чели по-приятна книга по рода си. " - Преглед в събота (Saturday Review).

ГЕОГРАФСКОТО РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ЖИВОТНИТЕ. С изследване на връзките на живота и изчезналите фауни като разкриващи миналите промени на повърхността на Земята. 2 тома, с карти и многобройни илюстрации на Zwecker.

В-к Таймс пише: „Всичко това е прекрасна и завладяваща история, каквито и да са възраженията за теории, основаващи се на нея. Г-н Уолъс не се е опитвал да я украси с добавки на стила на писане, той е дал просто и ясно твърдение на вътрешно интересни факти, и това, което той счита за легитимни изводи от тях. Натуралистите трябва да му бъдат благодарни за това, че е поела толкова трудна задача. Действително, работата е заслуга на всички заинтересовани - автора, издателите, художникът на атрактивните илюстрации - последен, но не на последно място дизайнера на картата на г-н Станфорд.

ТРОПИЧНА ПРИРОДА: С други есета. 8vo. 12т.

„Никъде сред многото описания на тропиците, които някога са били давани, не може да се намери обобщение на миналото и действителните явления на тропиците, което дава това описание, което е отличително за фазите на природата в тях. " - Saturday Review.

ОСТРОВЕН ЖИВОТ; ИЛИ, ФЕНОМЕНИТЕ И ПРИЧИНИТЕ НА ИЗОЛАРНИ ФАУНИ И ФЛОРИ, включително ревизия и опит за решаване на проблема с геоложкия климат. С Карти.

"Островният живот" е работа, която трябва да бъде приета почти без резерви от началото до края ... Който чете тази книга, трябва да бъде очарован от нея. " - Джеймс Газет. (St James Gazette)

"Творбата през цялото време е изобилно интересна." - Athenaeum.

"Господин Уолъс е написал нищо по-ясно, по-майсторски или по-убедително от този възхитителен том." - Fortnightly Review

ЛОШИ ВРЕМЕНА: есе за настоящата депресия на търговията, проследявайки я до източниците ѝ на огромни чуждестранни кредити, прекомерни военни разходи, увеличаване на спекулациите и милионерите и депопулацията на селските райони; с Предлагани мерки. 1885. С диаграми. Crown 8vo. 5s.

ЛОНДОН: MACMILLAN & CO.

НАЦИОНАЛИЗАЦИЯ НА ЗЕМЯТА, НЕОБХОДИМОСТТА И НЕЙНИТЕ ЦЕЛИ. Сравнение на Системата на Наемодателя и Наемателя с тази на Заемащата Собственост с тяхното влияние върху благосъстоянието на Хората. Трето издание. Меки корици, 8d. ЛОНДОН: У. РИЙВС, 185, FLEET STREET, E.C.

ЗА ЧУДЕСАТА И СЪВРЕМЕННАТА ДУХОВНОСТ. Три есета. Второ издание. LONDON: TRUBNER & CO., LUDGATE HILL.

Лондонското Общество за Премахване на Задължителното Ваксиниране

Президент.

WILLIAM TEBB, Esq., 7, Albert Road, Gloucester Gate, Regent's Park-, N.W.

Вицепрезиденти.

THOMAS BURT, Esq., M.P., 26, Palace Street, Buckingham Gate, S.W.

HENRY P. COBB, Esq., M.P., 53, Lincoln's-Inn Fields, W.C.

HANDEL COSSHAM, Esq., M.P., Weston Park, Bath.

ISAAC HOLDEN, Esq., M.P., Oakworth House, Keighley.

Изпълнителна Комисия.

Председател.—WILLIAM TEBB.

R. ALFREY.

GENERAL EARLE.

JOHN LEWIS.

W. L. BEURLE.

Mrs. R. R. GLOVER.

Mrs. LOWE. CORNELIUS

JOHN BOTTOMLEY.

J. F. HAINES.

PEARSON.

WILLIAM WHITE, Laurels, Cheshunt, Herts.

Ковчежник - CORNELIUS PEARSON, 15, Harpur Street, Red Lion Square, W.C.

Банкери - "THE LONDON & COUNTY BANK (Westminster Branch), S.W.

Парламентарен агент—W. L. BEURLE, Linden House, 331, Victoria Park Road, E.

Секретар —WILLIAM YOUNG, 77, Atlantic Road, Brixton, S.W.

Във време, когато законите на здравето бяха погрешно разбрани, се вярваше, че чрез отравяне на кръвта с вируса на едра шарка или кравешка шарка, може да бъде избегната бъдеща атака на едра шарка. Докато много сродни медицински практики са дискредитирани и забравени ваксинацията, предоставена от държавата, е оцеляла и е влязла в законодателството и се прилага с глоба и лишаване от свобода. Безсмислено е неконформистите да заявят, че не вярват, че ваксинацията има някаква сила да предотврати или да смекчи едрата шарка, или че в нея има риск от предаване на други болести. На тях им се казва, че могат да вярват в това, което им харесва, но това, че трябва да бъдат ваксинирани, в полза на ритуала е извън всякаква дискусия, и че само глупаци и фанатици се осмеляват да поставят под въпрос каквото е било определено безвъзвратно.

Много хора, макар и не желаещи да обсъждат ваксинацията като медицински въпрос, или да се откажат от доверието в нейната профилактика, се противопоставят на задължителното ѝ налагане. Те твърдят, че всяко лекарство трябва да бъде оставено да се

докаже собствената си ефективност, и че от всички предписани лекарства най-малко ваксинирането се нужда от допълнителна подкрепа тъй като неговата репутация се базира на фактът, че ваксинираните са защитени от едра шарка и с тази си сигурност трябва да са безразлични към онези, които са избрали да пренебрегнат спасението си. Твърди се, че дори и мед.сестри, които работят в болници за лечение на едра шарка, когато са ефективно ваксинирани и реваксинирани могат да живеят в атмосфера на вариола. Затова те твърдят, че за да се сравни неваксинираният човек с бедствие или неудобство, което не може да се избегне, както често се прави, е като да се използва епитет, който имплицитно отрича добродетелите, приписани на ваксинацията.

Ето защо членовете на Лондонското Общество с увереност призовават съчувствието и подкрепата на своите сънародници. Те твърдят, че привличат силите не само на онези, които се противопоставят на ваксинацията като безполезна и злонамерена, но и на онези, верни на вярата си в свободата биха оставили приемането ѝ на усмотрение на индивида.

Лондонското Общество за Премахване на Задължителното Ваксиниране

Цели на Обществото

- I. Премахване на задължителното ваксиниране
 - II. Разпространение на знание относно ваксинирането
 - III. Поддръжка в Лондон на офис за публикуване на литература, свързана с ваксинацията, и център за информация и действие.
-

Годишният абонамент, съставляващ членство, е 2s.6d. Всеки опонент на задължителната ваксинация в Обединеното кралство е искрено поканен да се присъедини и да си сътрудничи с Обществото.

Аз съм избран да привлека много сериозно вниманието към твърденията на Лондонско Общество за премахване на принудителната ваксинация.

Дружеството се занимава с тежко предприятие с твърда решимост да постигне успех; и за тази цел членовете поддържат Кантора; публикуват Запитване за Ваксинация (Vaccination Inquirer), както и разнообразие от книги, трактати и листовки, които се разпространяват свободно навсякъде, където е вероятно да бъдат полезни; организират публични срещи и се възползват от всяка възможност за лекции и дискусии; и от Кантората провеждат обширна кореспонденция у нас и в чужбина.

Излишно е да се казва, че всички тези операции са посрещнати с разходи и то с големи разходи, но нито една от тях не е възможно да се оттегли; напротив, с по-големи средства те ще бъдат разработени и разширени. Понастоящем основната цена на тези операции се носи от свободата на малко хора, а желанието на Комисията е да разшири областта на абонамента и да има имената на всички противници на задължителната ваксинация при тяхната регистрация за членство.

Успеваемостта на този въпрос щеше да се ускори, ако онези, които са убедени в безумието на ваксинацията, и които се отвращават от тираничното налагане на обред върху нежелаещите, излязат наяве и помогнат да поддържат тези, които са склонни да поемат по-активните задължения за решение на този конфликт. Комитетът смята, че не е толкова важен броя на хората, които открито изразяват своята симпатия по отношение на целите, които имат предвид, и които ще се радват от премахването на принудителната ваксинация, ако те направят малко или нищо, за да допринесат за победата, която те са достатъчно просветлени да желаят.

Ето защо Комитетът се надява, че не само ще гледате благосклонно на този призив за помощ, но също така ще се опитате да привлечете в добрата кауза някои от тези латентни симпатизанти, които, вероятно, изискват само стимул на убеждаване, за да станат активни съюзници.

WILLIAM YOUNG,
секретар.
77, Atlantic Road, Brixton, S.W.

THE VACCINATION INQUIRER.

Издаван месечно, цена 1d., или 1s. 6d. годишно, безплатна доставка.

E. W. ALLEN, 4 Ave Maria Lane, London, E.C.